

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
Égész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadhatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Duke M., Ooppelik A., »Általános Tudósító« hirdetési osztálya Budapest.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

NYILVÁNTARTÁS 10 KR.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Karácsony.

Akiből még nem vezett ki minden jó és nemes, aki még tud érezni; nagyszerű átalakuláson megy keresztül annak a harangszónak hallatára, mely karácsony ünnepének beálltát jelzi. És a kétségbeesett megnyugszik, a szerencsétlen remélni tud, a gőgös megálázkodik, a nyomorultnak megengyhülnék kínjai és a jók boldogok. A bethlehem-i pásztortűz bevilágítja a lelkebe, felmengetti a szívet. Átértjük és átérezzük a legmagasabb tant, mely arra oktat, hogy szeressük egymást, mert így akarja az, ki e világot megalkotá.

Szeretni! Ez volt a Te jelszavad, melyet Te kiáltottál be elsőnek a világba, melyben a szívek megkérgesedtek a szeretetlenségtől. A szó bejárta a világrészeket, a tengereket, vizek és földek vízszhangozták s az emberek elismerték. De valahány ember élt ezen a földön eddig, mind megtagadta a szerelet tanát. És valahányszor az emberiségre virrad karácsony, a Te születésednek ünnepe, az embereket megszállja mint egy számozott, de koronként vissza-visszatérő angyal a szeretet, melyről gyarlóságunkban megfeledeznek a hétköznapok közködései alatt.

De el most a hétköznapokkal, üljünk ma ünnepet: szeressünk! A templomból, ahol

imádkoztunk vétkeink megbocsátásáért, utunk a szegénység, a nyomor tanyáira vezessen bennünket, ahol az Ó szegényei élnek, akik rászorulnak szeretetünkre. Akik fáznak, míg mi terített asztal mellett dicsérik a napot; akik szomorúak és keserűek, midőn mi megnyugszunk és áhitatba merülünk. Enyhítsük a nyomort, adjuk az inségeseknek, hisz nincs nagyobb boldogság, mint adni tudni, jót tenni. Nemesak templomi imával, de így is szolgáljuk őt, ki ma született, hogy értünk éljen, szenvedjen és megváltson bennünket. Szeressünk, tegyünk jót és lelkünk meg fogja sejtetni, szívünk meg fogja érezni, hogy Ó csakugyan megváltott bennünket . . .

... Mi Urunk Jézus Krisztus, láss meg bennünket, s világsd meg a mi utainkat. Mert nagy sötétségben tévelygünk és nem tudjuk, melyik a helyes út.

Amerre szemünk ellát, nem látunk helyet, ahol megpihenhetünk, az izzó agyak száz-ezernyi gondolatai között nincs egy, melyben megnyugodhatunk. Minél többet lesünk el az élet és természet titkaiból, annál kevesebbet tudunk a boldogságról és megelégedésről. Minél magasabbra szállunk agyunkkal, annál mélyebbre sülyedünk szívünkkel. Egész lényünket bilincsbe veri az önzés, mely tengerre áradt immár, tengerré, mely összerapszott az emberiség fölött. A tengerből árva,

magános szigetenként emelkedik ki a Te bástyaid: az alázatosság, jámborság és a hit.

Láss meg bennünket Urunk és világíts nekünk, eltévelyedetteknek. Küldj közénk vezetőköt, férfiakat, akikben megvan az, ami bennünk hiányzik. Ők vezessenek bennünket a Te neveddel, a Te szeretetteddel és meg fognak javulni a mi erkölcsaink. Így erősítsd meg ami elménket és mi könyebben fogjuk elviselni az élet terheit, melyek minden karácsony után nagyobb és nagyobb súlylyal nyomnak bennünket

Így imádkozunk hozzád, szent Karácsony ünnepén.

A borellenőrző-bizottság szervezeti szabályaiból.

A bizottságnak és tagjainak különösen a következőkre is kiterjed feladata és eljárása:

1. ellenőrzi és a szükséghez képest felülvizsgálja a községi előjárásoknak a szőlő-törkőly összeírására és felhasználásának felügyeletére nézve az idézett rendelet 5. §-ában előírt eljárását, mely czélből:

a, a községi előjárások az összeírás alapján készített kimutatást egy példányban a bizottsághoz is beterjeszteni kötelesek;

TÁRCZA.

Karácsonyeji történet.

A sűrű téli szél végig vonul a nagy Duna jégkéreggel bevont partjain; elementáris erővel hatol tova a masszességbe. Utjában meg-megrázza a partú gázosplopkok vékony ablaküvegeit, a halvány légszuszálógok csak gyengén szűrődnek keresztül a sűrű ködön. A komor hangulat, amely az egész tájon uralkodik, valóban felejteti, hogy egy világvárosnak induló hatalmas metropolis éjjeli utcaképe ez, itt a Duna balparti mentén a pesti oldalon. Semmi jel, amely arra vallana, hogy ez az elhagyott vidék a nyári hónapokban egy nyüzsgő embersokaság középpontja, a sétatörz, amelyet annak idején ép oly előszeretettel keresnek fel az úde levegőre vágyó halandók, mint aminő borzalommal kerülik most ezt a kedvelt sétányt.

A siri esendiben tisztán hallható a várbeli Mátyás templom erős óraütése, amint az éjféli egy órat jelzi. A hang létezéséről azonkívül még az a czirkáló órszem tesz tanúságot, aki a Margit-hídfő előtt teszi meg köteleességéről sétáját ebben a dermasztó hidegben. Nehézkés léptei távolról sejtetik benne a rendőrt, mert ily egyhangu, ki-mért lépései valóban csak annak lehetnek, akinek ezt a reglement írja elő. És a rendőr reglementja kényelmetlenül intézkedik s nem ismer munkaszünetet még ezen a szent éjszakán sem. Pedig oly általános ez a munkaszünet mindenfelé, amerre csak felvilágosodott keresztény lelkek élnek!

Milyen természetes is az, hogy a munkás leteszi a pórlótyt meg a többi lúthó ember a maga kenyérkereső szerszámjait, mikor ez a szent nap előestéje: a karácsonyest elérkezik. És mégis,

Bognár Mihály azt találja természetesnek, amit ő most mivel: a szolgálatot. Pedig nem is oly különös ember ez a Bognár Mihály, a 7648. számú székesfővárosi rendőr, mindössze csak levert és szomorú. Meleg téli sapkáját kissé a füleire huzza, aztán eltűnődik a multon. Azon a boldog éjszakán, amelyen ép úgy fűtött ez a czudar decemberi szél, mint most, de barátságos otthona kandallótűznél szászorta jobban melegített a családi szeretet lángja, meg a feldisített karácsonyi apró, kis gyertyafénye, ha csak akkora volt is, mint a Bognár Mihály kis uja. A szülők boldog érzése szította a csekély gyertyalángokat olyan forró tüzzé, amilyen forró szeretettel szülők csak környezni képesek egyetlen gyermekükét. Azóta egy teljes év mulott el, háromszázhatvanöt nap Bognár Mihály felejtethetetlen boldog családi történetében. A gyermeki szeretet forró lángját a szülők kebelében egy fájdalommal érzi váltja fel az idén. Csillogó karácsonyfa helyett ma csak egy parányi sirhant jut nekik odakünn a sívár temetőben. É szomorú hely egyik félreess zugában alussza örök álmát az az ártatlan teremtés, kit még egy rövid év előtt bálványozásig rajongó szeretettel halmozták el a bánatos szülők. A köteleességűd rendőre ez a keserű visszatekintkezés oly fájdalommal hat, hogy alig tud magát uralkodni, s meggyorsítja lépteit, mintegy felmelegíteni akarván fázó tagjait, melyek a nagy hidegtől a megdermedéshez közel állanak.

A kód ezalatt egyre sűrűbb párákban szövi be magát az éjszakai sötétségbe, mindent láthatatlanná téve a szemlélő előtt. Még a hang is olyan sajátságos tompának tűnik fej, ha ugyan hangnak mondható az a gyanus nesz, mi a hídfő vaskorlátja mellől ide hallatszik.

Bognár Mihály figyelmissé lesz a szokatlan

zajra, s mintha belső sugallat intené, a kötelesség tudatára ébred.

Mintha látná, hogy a hid alacsony vaskorlátjánál egy sötét alak ideges mozdulatokat tenne. Arra tart, s midőn egészen odaér, egy igénytelen, külsejű sovány nő lát maga előtt, aki gyanus viselkedésével mindjárt elárulja, hogy nem leli a helyét. A nehéz téli kendő alól kifejezetlenül ez a tekintet, mintha sokat, nagyon sokat akarna mondani a hatóság emberének.

A sors végtelen viszontagságai által üldözött életnek egy szomorú képével találja magát szemben Bognár Máté, amint a nő karjai között tarka gyermekpólyát pillant meg.

Az elszánt nőszemély görcsösen szoritja kezére a kisdedit, miközben tévelygő tekintetével a nagy folyón uszákló hatalmas jégtáblákra bámul. Aztán mintha sötét tervétől hirtelen megszonyodnék, gyermekére tereli tekintetét, mintegy tanácsot, vizsgálatást várva attól. . . . Az ártatlan apróság erre fájdalommal siró hangokat hallat anyja kebléről, amit a szerencsétlen nő válasznak veszi.

Rossz jelnek, biztató jelnek tekinti ezt, szörnyű szándéka végrehajtására. A rendőrnek alapos aggodalmi támadnak, hogy ez az asszony végtelen szándéka elkövetésével aligha késik sokáig, s ép azon van, hogy a nőt kellő ügyességgel elvonja a hid veszedelmes korlátjától. Abban a pillanatban az életlen nő esdeklő hangja szólal meg:

— Az égre kérem . . .

Valószínűleg az igazgatóságtól csuklik meg remegő hangja, miközben hirtelen elhatározással bontja ki kendője alól a gyermeket és a rendőr felé nyújtja.

Bognár Mihály önkéntlenül tárja ki karjait a kis ártatlanság felé, de ezzel egyuttal bilincset rak azokra. Nemes cselekedet végrehajtásában gá-

b, az elsőfoku hatóságok a közlekedési intézetektől a törkölybor szállításáról beérkezett jelentéseket hivatalos másolatban a bizottsággal közölni tartoznak;

2. ellenőrzi a bortermelést és a borkorlátot s e czélból:

a, a bortermelőket, borkereskedőket, vendéglősöket bortermelőket és általában véve mindazokat, akik akár csak kicsiben is bor-eladással vagy kimeréssel foglalkoznak, folytonosan figyelemmel kíséri;

b, az előző pontban megnevezettek, kivéve azon bortermelőket, a kik borok vételével és eladásával rendszeresen nem foglalkoznak, kötelesek mindazon helyiségeiket, a melyekben boroikat és az idézett végrehajtási rendeletben felsorolt mindazon anyagokat tartják, a melyek a must és bor ok-szerű kezeléséhez használtatnak, a bizottságnak e szabályzat életbe lépte után 15 nap múlva a később netán bekövetkező változásokat pedig 8 nappal előre bejelenteni;

c, a b. pontban megnevezettek kötelesek a szabályzat életbe lépte után egy hó alatt összes bor- és anyagkészletüket mennyiség, a bornál pedig egyuttal a minőség, (fehér, siller, vörös, asztali, pecsenyebor, aszu, törkölybor,) származási hely és lehetőleg a faj (kadarka, rizsling stb.) feltüntetésével írásban bevallani a községi előjárásnál, a mely a bevallási ívet a borellenőrző bizottsághoz beterjeszteni tartozik;

d, a b. pontban megnevezettek tartoznak az általuk termelt, vásárolt, eladott, elfogyasztott és a pinczekezelésnél apadásba ment borról s a b. pontban említett általuk beszerzett és felhasznált avagy eladott anyagokról, az előző pontban felsorolt adatok feltüntetése s az eladó vagy vevő megnevezése mellett külön bevételi és kiadási könyvet vezetni, legalább öt évig megőrizni, évenként lezárni és a zárlat eredményét (bevételi és kiadási összeg s a maradvány) a bizottságnak 15 nap alatt bemutatni;

e, a közlekedési intézetek arról, hogy náluk ki, mennyi bort vagy anyagszert (b. pont) kinek a címére adott fel és hozzájuk kitől, honnét, kinek címére, mennyi bor

tolja meg ez a bilincs a köteleességűd rendőrt! A sorsüldözött nő él az alkalommal. Semmi sikoly, semmi jankaj, még csak egy pusztá bucsuszó sem legyen el az öngyilkos ajkáról. Csak egy tompa zuhanást követő zaj hallatszik fel a hidra, amit jégtáblák surlódása idéz elő . . .

Bognár Mihály a hidról hosszasan nézi, keresi tekintetével az áldozatot a Duna felszínén, de nem akad rá. Aztán a kis hátrahagyottat veszi szemügyre. Oda viszi a gázlámpa alá, hogy a légszészfény lángjánál jobban láthassa. A gyermek arcát nem veheti ki tisztán, mert az gondosan be van burkolva, hogy a csipős hideg ne érje oly könnyen. A szegényes pólya nyílásában azonban egy apró papírszelethez akad; ez a pár szó van rajta:

•A jó emberek oltalmába. Egy szerencsétlen anya. • Bognár Mihály pedig jó ember

Hajnaldik. Az idő négy órára jár és Bognár Mihályt más váltja fel a szolgálatban. Mikor azt átveszi tőle egyik társa, előbb bemegy a hivatalba jelentést tenni, mert »esete« volt az éjjel. »A corpus delicti«-t azonban a világról sem hagyja az őrszobában. Annak már csak jobb helye lesz ő nála otthon. Odahaza meggyújtja mind a két lámpáját, karácsonyfa helyett, mert hisz nem készültek.

— No de majd jövőre, ha az Isten éltet — mondja rá a felesége

Révész Lajos.

vagy anyagszer érkezett, azon bizottságot, melynek működési területén fekszenek, azonnal értesíteni s a bizottságnak vagy egyes tagjainak e részben szóbeli megkeresésre is fölvilágosítást adni tartoznak;

f, a bizottság vagy bármely tagja jogosítva van bármikor megvizsgálni, valjon a b. pontban megnevezettek fentebb felsorolt kötelezettségeinek megfelelnek-e; azonban ilyenkor az illető községi előjárásának legalább egy tagja meghívandó és jelen lenni köteles;

g, a bizottság készletellenőrzést rendelhet el és foganatosíthat a b. pontban megnevezetteknek bármely tagjával, mely esetben azonban a községi előjárás meghívandó és annak legalább egy tagja jelen lenni tartozik;

h, a bizottság vagy bármely tagja alapos gyanu és sürgősség esetén, ha t. i. a késelelem addig is, amíg a hatóság intézkedhet, veszélylyel járhatna a tekintetben, hogy az idézett törvénybe és rendeletbe ütköző tiltott cselekmény nyomai vagy az annak fölfedezésére vezető nyomok eltávolítottak: a b. pontban megnevezettek üzlethelyiségeit, pinczeit és raktárait, valamint az általuk feladott vagy részökre érkezett szállítmányokat is megvizsgálhatja s ilyenkor azok könyveit és iratait is betekintheti, vagy pedig a körülményekhez képest azoknál a bor- és anyagkészletre, a könyvvitelre, feladott vagy beérkezett szállítmányokra, vagy ezek egy részére nézve a tényleges állapot fentartása érdekében zárlatot alkalmazhat, de a hatóság erről a vizsgálat megkezdése előtt értesítendő s a községi előjárás, illetőleg rendőrség támogatása előzetesen kikérendő, a mely a közbenjárást meg nem tagadhatja, az eljárás pedig, amint a hatóság megérkezik, annak azonnal átengedendő.

Kihágást követnek el és amennyiben cselekményök az idézett törvény vagy rendeletek, avagy más törvény vagy szabály alapján súlyosabb büntetés alá nem esik, 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, ismétlés esetén ezenfelül 5 napig terjedhető elzárással is büntetendők az előző szakasz b. pontjában megnevezettek:

ha a jelen szabályzatban előírt kötele-ségeket nem teljesítik;

ha a bizottságot vagy annak egyes tag-jait az előző szakaszokban előírt feladatok gyakorlásában akadályozzák.

A pénzbüntetés az illető község szegény-alapja javára fordítandó.

A községi előjárók mulasztása fegyelmi uton torlandó meg.

Ezen kihágások elbirálása az idézett törvény 7. §-ában kijelölt hatóságok illetékesek.

Ezen szabályzat hatálya a vármegye egész területére kiterjed

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Boldog ünnepeket** kívánunk lapunk minden olvasójának, előfizetőjének, munkatársának, jóakarójának a karácsonyi napok alkalmából! Szeretet, boldogság, jólét, egészség, öröm és meglepédes honoljon minden háznál s minden családban! Boldog ünnepeket!

— **Csertán Károly** Zalavármegye alispánja e hó 21-én Perlakon s 23-án Csáktornya tartotta meg a főszoalgebíró hivatal-nál rendes évi hivatalos vizsgálatát. Kisér-tében volt Sulzberger Alajos megyei fő-számvevő.

— **Hivatalos látogatás.** Gernya László zala-egerszegi m. kir. pénzügyigazgató a mult héten a helybeli adóhivatalt megvizsgálta.

— **Eljegyzés.** Vrana Frigyes mura-szent-kereszti földbirtokos eljegyezte Bódy Fanny k. a. a mura-szent-kereszti áll. isk. tanítónőjét.

— **Meghívó.** A csáktornyai kereskedelmi kaszinó f. hó 26-án délután 3 órakor tartja saját helyiségében rendes évi közgyűlést, melyre a tagok tisztelettel meghívotnak. Az elnökség.

— **A helybeli Kisdedóvó-Egyesület** választmánya f. hó 18-án Ziegler Kálmán el-nöklete alatt gyűlést tartott. Tárgya a gyű-lésnek Dekkerné ügye volt, ki 6 havi sza-badságot kért. A fölhozott indokok alapján a választmány a kérvénynek helyt adott, azzal a megszorítással azonban, hogy szabad-ságidejének tartamára összes javadalmozását beszünteti. A rendes óvónői teendőinek tel-jesítésével a választmány Mártincsevics Julia segédóvónőt bízta meg, ki a választás meg-ejtéseig az ovoidaépületben tartozik lakni s élvezi ideiglenesen a rendes óvónői fizetést.

— **Áthelyezés.** Kasza József perlaki áll. elemi iskolai tanító az újpesti áll. elemi is-kolához helyeztetett át.

— **Halálozások.** Kluger Józsefné szül. Mandelbaum Regina f. hó 18-án élete 52. évében Boltornyan elhunyt. — Schlesinger Mór csáktornyai vendégloást nagy csapás érte, a mennyiben Katicza nevű 9 éves leánykája hosszas szenvedés után elhunyt. A temetés f. hó 18-án nagy részvét mellett ment végbe. Áldás az elhunytak poraira!

— **Közgyűlés.** F. hó 20-án tartotta a helybeli kereskedő-íjak önképző-egylete ren-des évi közgyűlést. A gyűlést Weisz Miksa elnök lelkes beszéddel nyitotta meg; Strausz Miksa egyleti pénztárnok jelentése szerint van az egyletnek 32 rendes-, 34 pártoló-és 2 küllaga; a tiszta vagyon 400 frt; a könyv-tár áll 180 kötetből. A jegyzőkönyvet meg-vizsgálták Kemény Jákó és Salamon János, melyet rendben találtak. Az új tisztikar kö-vetkezőleg alakult meg: elnök Weisz Miksa, alelnök: Kemény Jákó, pénztárnok: Strausz Miksa, tiltár: Neumann Róbert, háznagy Ma-sánszker Lajos, helyettes háznagy: Rosenberg Richárd, választmányi tagok: Laufer Mór, Heinrich Oszkár, Neumann Zsigmond, Német János, póttagok: Weisz Sándor, Füredi Rezső. A könyvtár minden hétfőn és csütörtökön este 8 óratól 9-ig igénybe vehető; könyv-tárnok: Kohn Béla, helyettese: Mayer Arthur.

— **Szilveszteresti mulatság Csáktornyan.** A csáktornyai ifjuság 1898. decz. 31-én a »Zrinyi-szálloda« nagytermében a helybeli »Jótekonny Nögyelet« és »Kisded-Ovoda« ja-vára családias jellegű szilveszter-estélyt rendez. Belépti díj: személyi jegy 1 frt. családijegy 2 frt. Kezdeté pont 8 órakor. Az estély programja: 1. Chopin: Polonaise. Zongorán előadja Révfy Géza. 2. Gabányi: Desperát ur. Vig monolog. Előadja Molnár János. 3. a) »Rakóczy kesergője«, b) »Szatyrikus dal« (H. József idejéből), c) »Huszár nóta« (7 éves háboru idejéből). Éneklő: Bat rokkó Miklós, zongorán kíséri: Zakál Margit urhölgy. 4. Komoly és víg vetített képek. Dekány Mihály. 5. Chován G. a) Pusztai hangok. b) Magyar tánczok. Zongorán négy kézre előadják: Révfy Géza és Tibor János. Az előadás után táncz következik.

— **Táncmulatság.** Buday József ven-déglős f. hó 26-án este táncmulatságot rendez.

— **Ovoda-bezárás.** A járványosan fel-lépett torokgyík folytán a csákt. kisded-ovoda a mult héten bizonytalan időre bezárattott.

— **A katonai jubilaris emlékérem**, melyet Ő Felsége 1898. decz. 2-ának emlékére alapított, már mindenütt kiosztatott a tényleges, szabadságot, tartalékos és hadi köteleken kívül álló volt katonák között. Csáktornán a közigazgatási hatóság mintegy 1200 drbot osztott ki. Érdekes esetenként felemlítjük, hogy a kiosztás alkalmával Ladics, dráva-csányi lakos családjából négyen: az apa és 3 fia egyszerre jelentkeztek a csáktornai főszolgabírónál az érme átvétele végett.

— **A korcsolyázók figyelmébe.** A közelgő korcsolyázási idény beálltával a »sportegylet tudalja az érdekelttekkel, hogy az általa fenntartott jégpályán a korcsolyázás megkezdését falragaszokkal, s a jégpálya használhatóságát mindenkor a fötérőn kitűzött kék-fehér zászló fogja jelezni.

— **Mura-Király és Letenye** között a pécsi posta- és távirtda igazgatóság naponként két posta közlekedést létesített.

— **A varasdi** vasúti pályaudvart a m. kir. kereskedelmi miniszterium tetemesen kibővíté. Erre a célra előirányoztatott 180 ezer forint. A kibővítés 3 éven át eszközölteik, évenként 60—60 ezer frtal. A munkálatokat már a jövő tavasszal elkezdik s teljesen 3 év alatt fejezik be.

— **Népies gazdasági előadások** fognak rendeztetni a földmivvelésügyi miniszter urnak f. évi 81895. számú rendelete folytán Csáktornán, Alsó-Lendván, Letenyén, Bécsehelyen és Légrádon. A földmivvelésügyi miniszter az előadások rendezésével Berge Károlyt, a csáktornai áll. tanítóképző-intézethez beosztott gazdasági szaktanárt bizta meg, kinek ebből a célból szerkesztett tervezetét a földmivvelésügyi miniszter ur elfogadta. Az előadások január, február és márczius hónapokban tartatnak vasár- és ünnepnapokon d. u. 3—4 óráig. Előadó tanárok: Berger Károly gazdasági szaktanár, Guzman Dénes borászati és szőlészeti felügyelő, Nagy Károly és Dékány Mihály képző-intézeti tanárok, Viasz Nándor megyei állatorvos és Brauer Alajos áll. isk. igazgató-tanító. Az előadások programját lapunk mai számának mellékletén találják az érdeklődők.

— **A perlaki kir. járásbírósnál** az ügyviteli szabályok értelmében az 1899. évre a következő intézkedések lépnek életbe: I. Ügybeosztás. A) Horváth Csongor kir. járásbírósnál elhatározta: I. Elnöki ügyek. 2.) Sommás perek alperes nevének kezdőbetűje szerint A—H betűig bezárólag. Sp. I.) 3.) Polgári ügyekben megkeresések. 4.) Büntővizsgálatok. B) Dr. Fischer József aljárásbíró elintézési körébe: 1.) Sommás perek alperes nevének kezdőbetűje szerint J—Z-ig Sp. II. 2.) Végrehajtási ügyek. 3.) Anyakönyvi és anyakönyvi kiigazítási ügyek. C) Szibert Gyula aljárásbíró elintézési körébe: 1.) Egyezségi és fizetési meghagyási ügyek. 2.) Örökösödési ügyek és örökösödési bizonyítványok. 3.) Büntető ügyek. 4.) Büntető megkeresések. 5.) Büntető vegyes ügyek. 6.) Polgári vegyes ügyek utaltattak. II. — Szóbeli keresetek és kérelmek felvétele. A szóbeli keresetek, kérelmek és nyilatkozatok vasárnaponként 8—11 óra között; a gyorsabb elintézésért igénylő ügyek, azon kérelmek, melyeknek előterjesztése határidőhöz van költve, valamint azon ügyeknek előterjesztése, melyek végett a járásbírósnál székelyen kívül lakó felek jelentkeznek, naponként 8—9 óra között az ügybeosztás szerint illetékes bíró által fognak felvétetni. — Ezen kívül a fent érintett ügyek felvételére a keddi napok d. e. 9 órája, a mennyiben ezen nap ünnepre esik, a következő hétköznap 9 órája

tűztetik ki és a panaszok felvételére dr. Fischer József kir. aljárásbíró jelöltetik ki. — III. Jegyzői irodák. Az I. jegyzői iroda kezelési körébe Horváth Csongor járásbíró és dr. Fischer József aljárásbíró ügykörébe utalt ügycsoportok és a II-ik jegyzői iroda kezelési körébe Szibert Gyula aljárásbíró ügykörébe utalt ügycsoportok osztattak be. A jegyzői irodák a felek részére hétköznapon d. e. 8—10-ig, vasár és ünnepnapon 8—9-ig állanak nyitva. E kijelölt időben a j. b. ü. sz. 80—82. §-ai értelmében a felek a jegyzői irodákban értesítéseket, az iratok megtekintését és kiadását kérhetik. — IV. Gyűjtőszekrény. Értesítettek a felek, hogy a jegyzői irodák a III. pontban kijelölt időn túl beadványokat nem fogadhatnak el, hanem ezen időn túl a beadványok a gyűjtőszekrénybe helyezendők el. A gyűjtőszekrény naponként d. e. 10 órakor, d. u. 3 órakor ürítették ki. V. Kezelők. Az I. számú irodába kezelőül Licsi Jenő irnok, a II. számú irodába kezelőül Megyeres Géza irnok, és ezek állandó helyettesül Zdelár József irnok osztatik be. — Perlakon. 1898. évi december 7-én. Horváth Csongor kir. járásbíró.

— **Kosárfonó tanfolyamot** rendez a földmivvelésügyi miniszter ur a csáktornai áll. tanítóképző-intézetben a mura- s drávamenti szegényebb sorsú földmivvelők számára abból a célból, hogy az illetők ezen iparágat művelhessék, vagy akik már iparszerűleg foglalkoznak kosár- vagy kocsi-kosárfonással, el-sajátítsák a csinosabb és izlésebb czikkék készítését. Egy-egy tanfolyam felváltva 2—2 hétig tart január és február hónapban, melyen 10—10-en vesznek részt. A tanfolyamon való tanításra egy tiszavidéki kosárfonómester szerződötlet. A tanfolyamon résztvevő földmivvelők 50—50 kr. napidíjat kapnak a földmivvelésügyi miniszterium sziveségéből. A tanfolyamra való jelentkezést az illető járás főszolgabírari eszközölik.

— **Borellenőrző bizottság.** Folyó évi december hó 21-én tartotta a csáktornai járási borellenőrző-bizottság alakuló ülését. Elnöke: Ziegler Kálmán kir. közjegyző, al-elelőke: Tóth István urod. tisztartó, jegyzője: Plichta Béla csáktornai községi jegyző, tagjai: Muray Róbert földbirtokos Beliczán, Pálya Mihály polgári iskolai igazgató, Csarics Sándor földbirtokos veseczián lakos. Felolvasott Zalavármegye törvényhatósági bizottságának 20600. n. 1898. 565. ik. számú jogérvényben levő határozata. A közönséget és különösen a bortermelőket, borkereskedőket, vendéglősöket, kocsmárosokat és általában véve mindazokat, akik kicsiben is bor eladással vagy kiméréssel foglalkoznak, érdeklő szabályok és ügyrend néhány szakaszát lapunk más helyén közöljük.

— **Agyonütötte a fa.** E hó 17-én a zsedényi határhárban levő Baeskovcz nevezetű erdőben több földmivvelő fa levágással volt elfoglalva. Az egyik ledöntött gyertyánta Petkovics Márk mura-siklói földmivvelő agyonütötte. Özvegget és két kis árvát hagyott hátra, kik egyedüli támaszukat veszítették szerencsétlenül járt atyjukban. A hatóság megindította a szerencsétlenség okozói ellen a büntető eljárást, mivel ugy látszik, vétkes gondatlanság által okozott emberölés esete forog fenn. Ugyanis állítólag az illetők elmulasztották Petkovicsot figyetmeztetni a kivágott s dűlőfölszében levő fára. Mivel Petkovics szomszédságában levő, fa levágással foglalkozó földmivvelők Petkovics hozzátartozói előtt ismeretlenek, nyomozásuk folyamatban van.

— **A debreczeni István gőzmalom 50 éves jubileuma** alkalmából mintegy 14 illusztráció jelent meg a Fővárosi Lapok hasábjain. Nagy kitüntetés ez oly intelligens hetilap részéről, mint a Fővárosi Lapok, mely tervbe vette, hogy hazai vállalatának és intézetének iránt így kelti fel az általános érdeklődést. Ily értelmű felszólítást kaptak a mi vállalatunk is.

— **Sertésenyésztés**tan czímmel most van sajtó alatt Kovácsy Béla a kassai m. kir. gazdasági tanintézet igazgatójának egy nagyobbabbsá munkája. A körülbelül 20 nyomatotól ivre terjedő munka különösen azért érdekes, mert behatóan ismerteti a Magyarországon tenyésztett különböző sertésfajtákat, s az azoktól származó keresztezési termékeket. Egyetlen egy könyv sem foglalkozik külföldi sertéseknek, különösen pedig az oly óriási hasznat hajtó u. n. angol kultur sertéseknek beföldön való tenyésztésével oly behatóan mint Kovácsy könyve, miért e könyv nélkülözhetetlen mindazoknak, kik ezen sertések tenyésztésével foglalkoznak vagy a jövőben foglalkozni akarnak, mert csak az ezen könyvben lefektetett ösmeretek alapján lesznek képesek az angol sertéket oly módon tenyésztetni és kezelni, mely legalább kétszerre nagyobb hasznat érjenek el velük mint az eddig tenyésztett magyar sertések. A könyv előfizetési ára 3 frt. A megrendelés szerzőhöz vagy Vitéz A. könyvkereskedőhöz küldendő Kassára.

— **A Nagy Képes Világtörténet** negyedik füzeteiben az ősi Egyiptom történetének folytatását kapjuk a thebai korszakból; ezt követi a kulturális állapot vázlatla és ugyancsak ebben a füzeten kezdődik meg az emberiség bölcsőjéről fennmaradt hagyományok elbeszélése. Az események szintere is változik. Afrikából átmenyünk Ázsiába, Ázsiának ama vidékére, a hova a bibliai hagyomány a paradicsomot és fajunk előállítását helyezte. Azok a hagyományok, a melyeket Khaledeáról a Képes Világtörténet szövegében fordított negyedik füzet elbeszél, régiebbek a biblia hagyományainál. Ez ősi régi hagyományok minket magyarokat kivált abból a szempontból érdekelhetnek, hogy a szkythákról tanítanak, a kik »a legrégebbiek az emberek között.« A mi őstörténetünk összefoly a szkythák történetével; a magyar ősmundák bölcsőnkét a mesés Szkythiába helyezik. Természetes, hogy a roppant távolság és a hitelen emlékek hézagossá váltak miatt a szkythák mesés földjéről, mesés fájáról pozitív dolgot igen keveset tudhatunk. Az ősmundák is csupán annyit tartottak fon, hogy a legelső hódító nemzetek fölépése, tehát a legrégebbi őskori államok megalakulása előtt, másfél ezer éven át egész Ázsia a szkythák kezében volt. Ezt az érdekes szöveget az apróbb képeken kívül, három igen sikerült reprodukció is illusztrálja.

— **A butoripar fejlődése** napról napra nagyobb mérvű. Igazi élvezet végigtekinteni egy modern butorkiállítást, hol a legújabb háló, ébdlő és szalonberendezések mintaszerűen vannak összeállítva. Valódi látványosság ezért a Nemes és Lengyel butortermő (Budapest, Kecskeméti-utca 6. szám) mert meglegő nagy választékban tartatnak állandóan raktáron a legreménybe butorok. Nemes és Lengyel kitűnő jó hirmérvűk örvendek és olcsóbban mint bárki árusítják a legszolidabb készítményeket.

— **Felhívjuk** t. olvasóink figyelmét K a n i t z Ödön balassa-gyarmati gyógyszerész A n t i c a l v u s hajkihullás, fejkorpa, kopaszodás elleni szer hirdetésére.

— **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hasfájásnál, esifájádom, fejfájásnál, köszvényelő, csuszál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító-hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnaál, minő: a kolera, hanyóhasfolyás, az altessenk Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszér jó eredményvel használtatott bedörzsöléséknél az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt ívegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony-Liniment« kérendő és a »Horgony« védjegyre kérünk figyelni.

Felolós szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuđ zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Iz povesti magjarske.

Izvor naroda magjarskoga.

Jako zdavnja na iztoku v Azii je živel jeden vrli kralj Nimirót svojom ženom Enéhom. Imal je dva sine: Hunora i Magora. Sini su glasoviti lovci bili i kak odrašćeni mladenci višekrat su odputovali z doma na lov. Jedenput su opet na jedni veliki lovnji bili, kad na jedenput zagledneju jednoga lépoga jelena, kojega su svikak hoteli v ruke dobiti. Tak dugo su ga dan za danom naganjali, dok su ga zgubili pred očmi i dok su zabludili puta. Došli su do jednoga otoka, koj je na brdašcu Meotis morja bil. I jer je taj otok za ribariju, lovnju jako prilichen bil, su se slugi svojemi za jedno vréme ovdí nastanivali. Već su jedno šest let stanivali ovdí, kad njim je v pamet došlo bolje spregledati otoka.

Kad bi tak po noći se klatarili, na jedenput začuju čudne ženske glase. Iztražno su išli za glasom, dok v jednim šatoru su zabavljajuće ženske našli. Med njimi su bile Dul vladara dve lépe kćeri. Hunor i Magor su okolo zeli šatora i dva sini su si svaki jednu kraljevsku kćer, a pratnici pak druge devojke zeli k sebi v sedlo i s njimi kak brže su došli, tak su i odišli. Tak se veli, da su brati dve kćeri ženili. Od decah i vnukah bi izviralí dvoj narod, od Hunora hunci, a od Magora magjari.

Keveháza.

Huni i magjari su se na otoku v Ázii tak rezširili, da su već za se ne našli dosta živeša. Huni su se skup spravili i proti zapadu su putovali, da si tam najdeju novoga stana. Došli su na veždašnji magjarski orsag. Magjarski orsag je v onim vremenu pod rimljane spadal. Huni su med Dunaja i Tise si počinuli. Po ovim kraju je Makrin zvani rimski upravitelj vladal. Makrin je premalo vojnike imel, pak zato je zdoma prosil pomoć. Rimljani su mu poslali pomoć pod vodjstvom Detre kapitana. Makrin je vezda na desnu stranku Dunave išel, misleć, da Huni, koji su nikakve ladje, niti nikaj drugo imeli, nebudu mogli za njimi prek dojtí. Ali su se vkanili. Huni su zeznali, da su rimljani na drugi stranki Dunava, a stirati su je šteli, da osjguraju sebi novu zemlju. Jednu noć su spraznili svoje mjehe, v njimi su preplavali Dunav, i jako puno puno su je poklali. Ono mesto, gde su prek zišli, se i den-denes zove »Kelenföld« poleg Budim-Pešte.

Rimski vodji su vezda vu Tárnokvölgy išli, a huni su je pak samo proganjali. Z nović se tabor podigel, v kojim su huni zgubili. Vodji njihovi: Keve, Bela i Kadosa su mrtvi ostali. Mrtve su huni v jeden kup

znosili i s zemljom pokrili. Ovi brežuljki se i den denes »hunhalom« zoveju.

Keve i njegve dva voljske pajdaši su poleg orsačkoga puta zakopali i na grob su kamenje nanosili za uspomenu: mesto ovo se i den denes zove Keveháza.

Božja sablja.

Huni su si kralja zebrali, koj je bude vladal i koj je bude v tabore vodil. Kralj se Atilla zval. Jedenput je Atilla senjal. V senju se jeden starec postavil pred njega s jednom velikom sabljom, kojega mu je na pojas zvezal. Kad je starec stal pred Atillu, obraz mu je v takvom svetlostjum bil, da je čeli šator svetel postal. Starec je zniknul i Atilla je čutil, da se zdize na vis prez peroti, i onda proti zapadu ide s golom sabljom. Veliki varaši su se mu kazali pod nogami i on se doli spustil i je odsekel varaša.

V jutro se probudi i k sebi da zvali svoje proroke, i veli njim, bi mu raztolnačili njegovu senju. Na kratkoma najstareši vrač (svećenik poganski) veli: »Moj kralj! med vračov od sina na sina shadja jednu proročanstvo. Hunski kralji su imeli jedno moćnu sablju; sablja je zniknula; ali proročanstvo tak drži, da napre dojde i on hunski kralj, koj bude s onom sabljom tabore držal, bude čeloga sveta nadvladal.

Komaj da je stari svećenik zvršil svoj govor, dojde Bulesu vodja s jednim dečkom; vu levi ruki drži jednu grbavu голу sablju, v kojoj je Atila v veseljem pripoznal on sablju, koju je v senju videl. Bulesu veli:

— Moj kralj! Malo predi je došel k meni ov pastir i zvan sebe je pripovedal, kak je v jutro po polju hodil, najedenput je zapazil, da najdragša njegva telica je šepava i trag njezin je krvavi: ide po tragu nazaj, i vidi, da iz zemlje jednu špičasto zeljezo stoji. Prvić je ostavil, ali zatem se nazaj obrnul, da odpravi to zeljezo, da nebi pak kakov kvar postal med marhom. I ovo, sablja je na dvaput dugša zrasla. Hoćeju ju prij ti, ali plamen počí vun iz zemlje. Preplašeno odbeži od nje, ali i tretijput se se povrne nazaj, i sablja kak trska stoji z zemlje. Dobeži dečko k meni, pove, kaj je videl, zove me i kaže. I čuda! Od sablje je samo ručka stala v zemlji, potegnul sam ju iz zemlje; donesel ovu lépu sablju, tebe dotiče to, ti nju nosi moj kralj!«

Bojtár je vodjove reči potvrdil, i dobil je svoju nagradu. Atilla je prek zel sablju i odišel vu svoju hižu, da ju v jeden tok postavi. Zatim pak je proti četiri strane svéta mahnul sabljom, to jest, da na sve strani bude išel svojom vojskom.

Tantalus.

Sveti večer šitalske Eve.

To zna svaki poštuveni čitatelj, da na sveti večer mora svaki kršćenik veselje imati — bogati tak kak i siromak. Za pravo rečeno, ako premisslavam duševno veselje a ne materijalno, tak ga siromak puno više mora imati nego bogati: em je božični svetlak svetak svetak veselja i zajedno svetak siromakah, kojemu nema para, — to je dan kada je gospodin sve svoje nebeske lepote ostavil te je u spodobí nejakog dieteta, punog siromaštva došel i došavši siromaštvo sa najvećim siromakom zajedno uživaj, a sve potištene i progonjene na svoje srđce pozival, za da je okriepi nebeskom okrepom.

I zato sudim, da šitalskoj Evi neće nitko zameriti, da je ona na taj osobito sveti večer odlučila bila, ne samo duši, nego i tielu si malo privuščiti, kak je to već u puku navada te večeri, pak si je u rogožaru nosila sladki kruh iz suhíh krušakah, oraha i suhi sad iz varošinca, gde je to sve za nekoliko groših nakupila, u svoju kolibicu tam pri šumici ne daleko od bistroga potočića, na kojem se je led radi čistoće vode bielil kak visoki snieg, iz kojega je danas kućicu komaj bilo moći videti; k tim sladkočam je još dodela flašicu pelinkovca za da bu pomagat želudcu težke jestvine prekuhati.

I ona je odlučila, da dok bude zvon u toj sniežnoj i ledenoj noći sve pravovierne k polnoćki sazival, u svojoj samotnoj komorici, pri topljé peći u starom podrapanom naslonjaču sedeća ostati i čekati, pak u to vrijeme sad komadić sladkoga kruha odrezati, sad oraha zdruznuti, a iza toga sa »obloki« na nosu — pošto starost nepobeli samo lasi nego slabi i oči — u bibliji novoga zakona čitati, kak je dietešce Ježušek k-nam došel, zatim se vrućom, cukorom zasladjenom kavom proti varjnskoj zimi oboružati i konačno kroz duboki snieg onamo na brieg k farnoj cirkvi junački putovati i onde s ostalimi zajedno veseliti se i u dubokoj vieri zapopevati:

»Dika Bogu na visini a mir ljudem u nizini, koji su dobre volje!«

Ali čoviek naredjuje a Bog odredjuje. Pak si je i u tom slučaju Bog mislil, da to baš nije neobhodno potrebno, da bi baš svi ljudi do jednoga morali biti pri polnoćki. Eve barem danas nije onde treba, ona će dobiti drugi posel, ona bude morala baš o pol noći jednoga angela čuvara zastupati, iliti mesto njega njegovu službu vrsiti, pošto moraju i onak pod »Gloria« svi angeli u koru popevati pak nema niti jedan vrijeme; ona će mi jednoga, najme postillona Francka u nebo voditi!

Sad pak znam, da bi moji vriedni čitatelji rado dvoje saznati, najme: lko je

špitalska Eva i tko je postillon Francek, ili kak su ga u njegovom rodnom mjestu, poštar Francek nazivali, a ja hoću znatiželjnosti mojih čitateljah zadovoljiti, te ću obodvoje razjasniti posve točno i jedno za drugim.

Špitalska Eva and a je bila jedna starovična žena, ili na kratko rečeno jedna starica, koja je sa svojom sestrem Polonom stanovala u vlastitoj kućici tam na početku sume. Ove dvie sestre su imale još jednu, u bližnjem selu zamuznu sestru, koja je u najljepšoj mladosti umrla te ostavila troje diece. Ovu troju diecu su sestre Eva i Polona k-sebi uzele i akoprem same siromaške, skrbele su se za nje po mogućnosti, tak, da su je ipak svakoga k svomu kruhu dopelale. Pottlam je umrla Polona i sad je u kolibi sama Eva Boga molila, i nije propustila niti u danih svoje starosti ono činiti, kaj je za mlada činila, najme dobro: Ona je posjećivala bolesnike u varoškem špitalu te ih je dvorila kak je najbolje mogla i znala, a u tom je bila milosrdnicam (opaticam), koje su imale pazku i dvorbu nad špitalom mnogo na pomoć, pak su ju one stoga baš rade videle i često pozivale, da im u pomoć priskoći za Bog plati, ako se je u špitalu posel nagomilal. I baš to je bil razlog, zakaj su ju mnogi nazivali »špitalskom Evom.«

Moji vriedni čitatelji su iz ovog opisa sigurno mogli i morali zaključiti, da je Eva bila sirota, ali skroz kriepostna starica.

Kad je and a starica Eva sa svojimi sladkimi jestvinami u rogožaru mimo špitala prolazila, odpru se na jedan krat špitalska vrata i na počeku istih stoji milosrdnica sestra Emerentia, koja Evi dovikne: »Bog zvami Eva! — Videla sam vas kroz oblok, pak vam hoću baš sretne svetke zazeljeti. Lani sam i ja bila pri polnočki, ali lietos neću moći sestru u cirkvu sprovdajati, jer poštar Francek leži na umoru a mene je zapala ove noći služba. Bog zna, kada dragi zveličitelj dojde, jeli mu nebude duša siromaškoga dečka već naproti letela!«

Postara Franceka je Eva dobro poznala, em ga poznalo svako diete — jedino ljubavju prama njemu su ljudi vrlo skrtarili, kak sviećom ob Ivanju.

Poštar Francek, dečko od kakovih sedamnajst godinah, sin jedne siromaške pralje, zgubil je svoju mater još prije, nego je znal sladku rieć »mama« izreći, a oca mu je pol godine prije materine smrti u šumi drvo zatuklo.

Anda je Francek bil bez roditeljah i akoprem mu občina nije mogla zapriečiti, da se nebi bil narodil, on je ipak bil, kak je to u takovih slučajevih navadno, nekaj suvišnoga u mjestu, bez vriednosti, te je rasel, kak već siromaška dieca bez roditeljah rastu, a kad je došel u lieta, da si je sam mogel kruh služiti, onda se je preselil u poštarovu štalu, pak je tam pri konjih svoje sedište podignul, i kad se je vidlo, da je med Francekom i konji postalo prijateljstvo i da se živina pušća dragovoljno i trpljivo po njem ravnati, bude on »za koštu« na čast »poštara Franceka« uzvišen.

Njegova služba je stala u tom, da je po lietu i zimi, po vručini i zmrzlavici, po suncu i deždju, po vihru i sevru sniegom, dva krat na dan dva konja sa zaprezanimi na nje poštarskimi koli i u njih sedećimi putniki te u ladići zatvorenimi poštarskimi pošiljkami, imal se u dvie ure odaljeno mjesto i opet natrag voziti. Pošto pak je u lietnoj vručini i najtanji kaputić još pretopep, nije nikomu na pamet došlo, da oštra zima vozećega Franceka vani na prostoru,

bez zavetja, boli. Bože moj, u velikom gospodarstvu ima čoviek toliko posla, da na pokojinoga lahko zaboravi, najmre pak na takovoga, koj je paličkom još od svog dietinstva na toliko sprestrašeni, da se niti neufa u najjačoj zimi kakovoga staroga gunja zaprositi!

Kaj je siromaški Francek one zime, koje se je naša pripovest dogodila, pretrpel, koliko zmrzlotinah, koliko ranah je njegove noge i ruke pokrivalo, koliko krat je vojke komaj u rukah držal, kak je znal, dok je vozeć poštu na boku sedel od boli slivkati, a još više u stali, ležeć na slami, to nije nit jedan čoviek v pamet vzel, a još manje zabilježil, to je samo angel med suzami pomiluvanja u svoju knjigu praenotual.

Za rana u jutro na božični post se je poštarskimi sanami, u kojih nije lanas niti jedan putnik sedel, jedino poštanski pošiljkami, kroz duboki snieg i strašno u lice brijući sever odpeljal na dvie ure odaljenu poštansku staciju, to jest odpeljal je poštu — kak se veli.

Tamošnji poštar — poste mešter — kam je Francek danas poštu odpelal, je badava u svojoj toploj sobi na pošti brisal parom navlečena stekla na oblokkih, jedan za drugi krat i badava je onda kroz čiste zalukoval van u neprijazan dan — nikaj nije stalo pred vrati, nikaj nije od nikud n kragulci čegrtalo ili zvončeci cingetalo i nigde nije bilo čuti — niti od nikud pucaanje biča.

Kad se na ov način već i preko propisanog vriemena nije nikaj od nikud hotelo pokazati, kaj bi barem imalo spodobu poštarskih sanah iz bližnje poštanske stacije, to je ovde čekajućega poste meštra pričel strah obhadjati i on digne nekoliko odvaznih mužev na noge, koji su na takovo nepovoljno zimsko vrieme — i još gorje — bili priučeni, te naredi, da se pošta, koja već davnja mora uz put biti, potraži. Kad su se ovi ljudi lopatami i motikami kroz snieg proturali preko polovice puta, našli su poštanske sane, obnemogle konje, a Franceka na boku tvrđoga, bez ikakvog znamenje života.

Težkom mukom su odpremili sane natrag u varošinec, odkud su poste bile, a smrznjeni dečak bude u špital odnešen, gde je liečnik sva sredstva pokušal, za da nesretnoga dečaka opet životu privede, kaj mu je i poslie na ure dugih pokusih za rukom pošlo na toliko, da je dečak na čase za sebe znal. Ali poleg svega toga je liečnik ipak očtuval, da je siromaški Francek za uvijek izgubljen, dapače, da bude za njega velika sreća, ako već ovu noć neprežive, pošto su mu bivši smrznjeni kotrigi, ruke i noge posve mrtve te bi se morale odrezati.

Ovak je pripovedala milosrdnica Emerentia Evi.

A Eva na to odgovori: »Ah častna sestra, ako nije drugi posel, onda samo idite mirne duše k polnočki, to bdijenje pri postelji toga siromačeca obavim već ja mjesto vas, pak možbit sam mu ja đapače manje stranjska nego vi, pošto sam ga mnogi krat nagovorila i batrivel a, kad je već skoro zdvajal u svojoj nevolji i težkoći!«

I, eto — na taj način je Eva izostala od polnočke.

Ona je pri tamnoj svetlosti špitalske ulenke u jednoj na pol zakurenoj sobi sedela kraj postelje dečakove, te je stražila ugasivajuć se život, a pri tom je posve zaboravila, pri pogledu na umirajućega, koj je tu ležal u bezsviestic i samo je čase k

sebi dohadjal, velim posve je zaboravila na sladke i dobre jestvine u rogožaru, koje je nakupila s kanila sobom ponesti u svoju toplu sobicu.

Kad je jedan krat bolesnik oči otvoril, zapita ga ona:

»Jeli znaš Francek, tko je pri tebi?«
»Tko?« — zapita umirajuć.

»No — znaš — Eva, koja te je uvijek rada imala, kad su te ljudi proganjali, kak se n. p. sirota lasica proganja, ili kak proganjaju sirotu vevericu, ako iz kolinjaka u selo zabludi. Siromaški dečko, jeli te boli?«

»Boli, boli? — ne, nikaj, — a kaj bi me bolelo? Em ja niti nemam svoje tiela.«

»No dragi moj dečec, onda bu iz tebe na skoro angel! Em i onak nemaš nikaj dobra na ovom svijetu, — posvuda samo nepriatelje, nigde vriednost, — ili te možbit još tko ima rado izvan mene?«

»Oh ima« — zašepce — »i konji!«

»Je, je, konji, oni te dečko u istinu imaju radi! Dosta zalostno je to, da živina ima više srđca nego ljudi! Ali sirote konji su sami bili u velikoj nevolji, pak ti nikaj nisu mogli pomoći. Ti siromaški dečec ti!«

»A jeli ti dečec znaš, da je danas sveti večer? — Ah dakako da znaš, jer malo požmrkavaš. Je, Francek, danas dojde drago detešće Jezus zlatemi rudastemi laseki i svetlemi traki okolo glavice, i baš dojde izraven k tebi, dečec, jer te vrlo miluje, i onda te za ruku na svetlem oblaku odpela u nebo.

»A jeli i konje?« — zapita dečak.

»Tko zna, tko zna — trpeti mora ta siromaška živina više nego je treba, a k tomu bude tučena i mučena — o, moj dragi dečko, Bog je bez kraja i konca dobar, on bu već sve dobro učinil!«

»Jeli čuješ? sada zvone svimi zvonji, kak je to veličanstveno! Čuješ? Sada igraju orgule. Vidiš? Sad se sviete svi oblaki na cirkvi, kak tekuće zlato, no sad ćeš na skoro biti oslobođen, ti siromaški i presiromaški dečec, i tam te čeka viečno veselje!«

Na ove rieće odpre umirajuć širom oči, ali svetloča, koja se je u tom hipu u njih zaiskrila, vgasne odmah zatim.

»Oh« — veli dečak — »Ja već vidim Jezuseka. draga Eva, oblečen je u črlenti opravicu a u desnoj ručici drži paličku s križićem — i — sed dohadja bliže te mi se posmehava ovak — o! — a sad — sad me prijemlje za ruku — i sad — o! — sad mi kroz cielo tielo na jedan krat — tak sladko — tak — neizmerno sladko — Eva!«

I Francek je spustil dušu!

Veliki zvon je na daleko i široko u svetu noć oglasuval svojim jakim i dubokim zvenom, da je svećenik čudotvornu rieć pod podizanjem izustil i da na ovoj velikoj zemalskoj krugli leže milijuni na kolenih u prahu moleći i se klanjajuć.

I špitalska Eva se spusti na kolena, te se prigne nad postelj baš ov hip mukah oslobođenoga i šakom u prsa si tukuća moli: »O Jezus, Tebi živem! O Jezus Tebi ću umrieti! O Jezus Tvoja hoću biti u životu i na smrti budi mi milosrdan i milostiven Amen!«

I plakala se je!

I to je bil špitalske Eve sveti večer.

Em. Kollay.

KAJ JE NOVOGA?

— Svim našim poštovanim predplatnikom, suradnikom, čitateljem i prijateljem naših novin željimo lépe, srećne, dobre i vesele božićne svetke, mir i Božji blagoslov!

Škole za korpe delati.

Visoko ministarstvo za poljodeljstvo je odredilo, da se budu u čakovečkoj kr. preparandiji u mesecu januaru i februaru dva-dva tjedne dugo trajajući kurzuši održali za one, koji bi se radi korpe i koše plesti naučili. U svakom kurzušu bude se jih 10—10 učilo od jednoga meštra, koga bude visoka vlada poslala u preparandiju. Svaki, koj bude u ov kurzuš primljen, bude od vlade 50 krov na den dobil na pomoć.

Nesreća.

Vu zsedényskom hataru, Bačkovec zvanoj šumi je 17-ga o. m. jedno posećeno drévo Petkovics Márk zvanog poljodjelca iz Mura-Siklósa zaklalo. Žena i dvoje dece se plaćuju za nesrećnoga oca, koj je svoju obitelj u velikom siromaštvu ostavil. Zbog nepazljivosti se je iztraga podigla, ar nije Petkovicsa ono drévo zaklalo, koje je on, nego jedno drugo drévo, koje su drugi ljudi seklil.

Najdužša vulca.

Amerikanci u Boston zvanom varašu imaju najdužšu vulicu. Ova vulica nije dugša, kak samo dvadesetosem kilometrov, tojest 28 jezer metrov (skoro dvaput tak daleko, kak od Čakovca do Strigove). Bože, dalko mora iti ili se pelati on, koj na jednom kraju vulice stanuje, a rođjak pak mu vu srdini ili na drugim kraju stanuje. Ova duga vulica je do kraja jako brižljivo potačacana, ali za to nisu do kraja sve palače ili hiže, nego zmes ga i dosta praznih mestah, na kojih još nisu hiže zazidali.

Vrémé.

Čitamo, da je prošil tjedén u Budimpešti, u Székesfejérváru i u Beču veliki viher bil, takvi, da bi za dosta bilo iz njega v kojem goder letnim danu. Od jutra se jesensko tužno vrémé pokazalo s meglom, ali potlam se je najednuput veliki veter zdigel, spustil se dežd s tućom, počelo se jako bliskati i grmeti. To je trpelo tak jednu vuru dugo, onda se pak pokazala na nebi rodica. Vu Székes-fejérváru je i v jednu hižu tresnulo. To je pak malo ipak preveć za staroga decembra, da se nemre tak dugo vmiriti i v snežnu bundu obleći cela narov.

Žena!

Z Torontálvarmegjinske Mokrin zvane občine nam pišuju, da su tam jednu ženu zatvorili, ar je grozovitoga čina učinila s jednom ženom. Keller Jožef se zove foringaš, koj, kad je nevaljanost svoje žene previdel, ju je pretiral od sebe. Jer je pak taj foringaš dosta veliko gospodarstvo imel, a on pak je malo da bil doma, prisiljen je bil nekoga si zeti, koj mu gospodarstvo bude redil. Poleg toga si je na fletnoma jednu boljšu žensku pogodil k gospodarstvu i on je mirno hodil po svoji foringi. Ali nise to dopalo njegovim pretiranim ženi, ona se prije veselila, da posle pretiranja bude muž na nikaj došel, pak vezda ju je to osobito peklo, da nise njézina želja spunita. Domislila se nekaj i ov strašen svoj domisel je i dokon-

čala. — Napazila je svoga muža, kad je on vu foringu odišel i onda se ona odpravila v hižu njegovu i na gazdaricu je dvaput strelila i za tem pak s jednim velikim nožom ju je s rećjum raztračerala. Petdeset i šest rane je učinila na těli žene. Kad se žena, koja se od čemera samo ne penila, osvedočila, da žrtva njezina više neživi, još nju je jedno parput vritnula i onda tak, kak je bila, sva krvava je odišla pred občinsko poglavarstvo veleć: — Spunila sam si volju! Ovdí sam! Včiniti zmenom vezda, kaj hoćete! — — Poglavarstvo ju je odmah zatvorilo i za tem pak prek dalo sudbenomu stolu.

Poroba.

Iz Fiume nam pišuju sledeće: Ove dane su dovezda nepoznati zločinci porobili jednoga siromaškoga muža. Seljéan je na sejam išel v Lics zvanu občinu, gde je i svojega krumpéra prodal za 10 forinte. V noći je to bilo i seljak je preplašeno zapazil, da dva za njim lešuvaju i od straha je počel bežati. Zločinci su za njim bežali i dostigli ga. Jeden ga je v prsa vpičil s nožom, a drugi pak je na fletnoma mu kaputa razkopčil i iz njega jednu knjigu vun spuknul, misleć, da su penezi vu njoj, pak su obedva na to odbežali. Seljaka su onda na putu ostavili. Od straha zadreveno i oslabljeno od vnoge prelejane krvi ipak se je mogel do bližnje občine odvleći i prijaviti žandarstvu. Dokazalo se, da su zločinci seljaka već vu sejmu pazili, kad je on 10 forinte dobil za krumpér, pak su po celim putu tihomce za njim išli. Ali cilja svojega nisu dostigli. Seljak 10 forinte nije v knjigu del nego je v kaputni belés skril.

Umorstvo za jednoga stolnjaka.

Strášno umorstvo se dogodilo ove dane v Ér-Kenéz zvanój občini. Erdei Peter se već od zdavja srdil svojim susedom Zakota Petrom. Ove dane je zginul jeden sušit deti stolnjak. Erdei je na svojega suseda imel sumju. Obedva su v susednu občinu na sejam odišli. Kad su dimo išli iz sejma, Erdei je navek za zakotom išel, njega po putu višekrat tukel i spluskal ga. Kad bi se pak v seli razzišli, mu je zaviknul: Čekaj lopov, samo tak dugo budeš živel, doklam nazaj dojdem! Kaj je obećal, to je učinil. Dimo je odbežal i fletno se dopomenul s svojim sogorom Szücs Gáborom. Szücs si je jednoga oštrogá noža, a Erdei pak jednu britvu zel. S tem su odišli na dvor Zakotovoga, koj se svojom ženom i s gostom zabavljal v hiži svojoj. Dva pajdaši su se k vratam spravili i čekali. Na fletnoma je stupil iz hiže Zakota, Szücs ga za požarak zgrabil a Erdei pak mu počel s britvom rezati šinjaka. Med tem toga su i Szücsovi prsti došli pod britvu i on s grozovitim vrišćanjem odпустиł požaraka svojeg žrtva. Na vrišćanje je dobežala vun žena i gost i odmah su za pomoć vikali. Dva bešianci su se pak odmah na kola seli, da se k kotarskomu doktoru odpeljaju, da zemeju vun svedočbu, veleć, da je Szücsu Zakota zarezal prste. Ljudstvo i narod je sprestrašeno gledalo zaklanoga Zakotu. Nu, ali dva umornike su žandari još na putu vlovili.

Obitelj.

Z Miškolca nam telegrafiraju sledeće: Schmiedt József je već čez ljeta stanuvil pri Tóth Janošu klobučaru. Vre zdvanja sa se za nekaj poštricali ovi i od onda se gospodar srdil na svojega stanovnika, koj je

pak jako miren i tihi človek bil. — Ove dane su se opet za nekaj poštricali i na to se Toth tak ljuto razsrdil, da svojom ženom i s paskerkom se zasipal na Schmidta, koj se već na počinek spravil, i s droščom i baltum su ga tak dugo tukli, doklam nije yumrl. Vezda su pak na ženu išli i nju su težko oranili; mozbit bi i decu vmorili, ako na larmu nebi nutri stupili redarniki i nje nebi vlovili.

Sirovi krumpér i dojna krava.

Po više stranih i vnogi gazdi tak veliju, da sirovi krumpér škodi mléki vu kakvoći; da se krumpér samo kuhano smé dati dojnoj kravi. Do kraja nema istinu ta misel, jer krumpér nesme biti pokvarjen, nego zdrav i čitav i onda koliko goder budemo ga dali na sirovom, nebude škodil mléki. Vu velikih gospodarstvih jesu probu delali sirovim i s kuhanim krumpérom. Z vun hrzene poseje, sena, zoba i pšenične slame su svaki dan svakoj dvanajst i pol kil krumpéra dali nekaj kuhanoga, nekaj pak sirovoga, bez toga, da bi kakva razlika postala med mlékom, putrom ili sirom. Razlika je samo onda postala, kad su krave po redovitim više sirovoga krumpéra dobile, ili kad je krumpér nekak spokvarjen bil. Osvedočili su se, da za dvadeset kil sirovim krumpérom jesu više mléka, ali menje putra dobili, kak za ravno tulikim kuhanim krumpérom. Dokazalo se, da jedni, po srdinskim zmehkoj kravi od 15 kil više sirovoga krumpéra na dan ne smeli dati, jer onda čí više krumpéra, ali poleg toga menje krme dobi, mléko bude čudnu duhu imelo i puter bude trdi; krava bude više mléka dala, ali i mšava postane. To se bude bolje pokazalo, ako samo sirovoga krumpéra daju. V jedni gospodarstveni školi jesu vidli, da sir, kojega su z mléka dobili, kad je na dan 10 kil sirovoga krumpéra dobila krava, ima duhu, i nije za pojesti, poleg toga, ako se z mléka sir dela, nesme se niti 10 kil dati na dan. Dakle, ako se s vnogo krumpérom hraniju krave, onda bolje je, ako se skuha, ali do 15 kil se slobodno daje na sirovo, dobro oprano, zrezano, sećkom i s obrokom pomešano.

Nekaj za kratek čas.

Beteg.

— Doktor: »Kak mi se vidi, frajlica, vi ste vu zimici?

Frajlica: »Je, imam faulencu«. (Influenza.)

Mogući razlog.

— »Zakaj se navek svadi stara mačka sa mladim maćkom?»

»Moguće, da je njezin zet«.

Vu ženitbi.

Moj muž me draga, ljubi
I dobro je, to se zna, —
Ali ipak drugog ljubim —
I suseda ljubi dva.

Razgovor družine.

Sobarica: »A čemu ste Vi odišli od baruna, gde Vam je tak dobro bilo?»

»Iz jedinog razloga, kaj nisem mogel staru barunicu podbrivati«. Glád F.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Clena zítka.

I m.-mázsa.	I m.-cent.	frttól	frtig
Buza	Pšenica	9 50	—
Zab	Zob	5 80	—
Rozs	Hríz	7	—
Kukoricza új	Kuruza nova	5 10	—
» » ó	» stara		—
Árpa	Ječmen	6	—
Fehér bab új	Grah beli	6 50	—
Sárga » »	» žuti	6	—
Vegyes » »	» žmėšan	5 50	—
Lenmag	Len	10 0	—
Bükköny	Grahorka	5 75	—

Nyiltér*)

E rovat alatt közltekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Báli selyem 45 krtól

14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig pótafordultával** küldenek,

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztani fő.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi
alkálikus természetes savanyuvíz

MINT NÁYLKA OLDÓ SZER
ugy magában mint meleg tejjel vagy
KÖHÖGÉS-NÉL, REKEDTSÉG-NÉL.
TUDÓHURUTNÁL stb.
legjobb gyógsikerrel ajánlatik
**NEHÉZEN EMESZTŐ, GYOMÓR-
HURUTNÁL KITŰNŐ HATÁSA VAN**
Kapható:
T O D O R R. czégnél.
625 7—10

Kipróbált és csálhatatlan szer
hajkihullás,
fejkorpa,
kopaszodás
ellen az
Anticatvus
mely teljesen ártalmatlan, a haját puhítja, növeszt
és annak szép színt ad.
Gyermekeknél is sikeresen használható.
Próbaüveg 1 korona. Nagy üveg 2 korona.
5 üveg bérmentve küldetik.
Főzetkúldés: **KANITZ ÖDÖN** gyógtáraból
Balaassa-Gyarmat
Minden gyógtárabot kapható.
704 1—5

Kérje
The **Continental**
a **Bodega Company.**
mlághírű spanyol és portugál
borait
Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.
Kaphatók az összes finomabb
fűszer és csemege kereskedé-
sekben, valamint poharanként
az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.
Saját fiók: Budapest
csakis: **W. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca**
sarkán, a **Genyri Csárnaval szemben.**
670 6—20

5931 tk. 98.
Arverési hirdetmény.
A perlaki kir. jbiróság mint tkvi ható-
ság közhírré teszi, hogy **Lisziák Ferencz** ha-
gyatékos csödtömege önkéntes árverési ügyé-
ben a n.-kanizsai kir. törvényeszek (a perlaki
kir. jbiróság) területén fekvő a szent-máriai
334. szljkvben 1165. hrsz. a foglalt ingatlan
a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben
50 frt; 527. szljkvben 78. hrsz. a foglalt
ingatlan 172 frt; az 570. szljkvben 673/a.
hrsz. a foglalt ingatlan 39 lrt; az 570. szj-
kvben 752/a. hrsz. a foglalt ingatlan 72 frt
kikiáltási ár mint becsárban az
1899. évi január hó 18. napján d. e. 10 órakor
Szent-Mária községhezánál Hertelendy Béla
ügyvéd közbenjöttével megtartandó s végr.
árverés joghatályával árverésen eladatni fog.
Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy
az árverés megkezdése előtt a fenti kikiál-
tási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni s
a vevő a vételárat 3 egyenlő részletben le-
fizetni köteles. 696
Kelt Perlakon, 1898. szept. 30-án.

Pénzkölcsönök
40 ezer koronáig kaphatók
„Emma Villá“-ban Vizi-Szent-Györgyön.
Levél ezim:
Meyer Ferencz Csáktornya, Poste restante.
703 1—1

Karácsonyi és újévi ajándéktárgyak

Pollák Bernát
órás és ékszerész Csáktornyán.
Főtér, az új takarékpénztári épületben.
Ajánlja dusan felszerelt
svájcezi zsebóra, arany-, ezüst- és chinai-ezüst-áru
raktárát.
Ajándéktárgyak nagy választékban
olcsó árakért.
Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a
legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.
Olcso árak mellett.

Legjobb szerkezetű svájcezi zseborák.
Fali ingaórák raktárán.

A Nagyméltóságú földmivvelésügyi m. kir. Miniszterium magas támogatásával és a csáktornyai állami tanítóképző intézet mezőgazdasági tanszéke által 1899. év január, február és márczius havában rendezendő népies gazdasági előadások tervezete.

Csáktornján.

- Január 6-án:* 1. *Berger Károly* Lajos m. kir. gazdasági szaktanár, előadási tárgya: »Az okszerű földmivvelésről.«
 „ *8-án:* 2. *Dékány Mihály* tanítóképző intézeti természettudományi szaktanár: »A hasznos és káros állatokról és azok elleni védekezésről.«
 „ *15-én:* 3. *Nagy Károly* tanítóképző intézeti rajz és háziipar szaktanár: »A háziipar fontosságáról.«
 „ *22-én:* 4. *Guzmann Dénes* m. kir. szőlőszeti és borászati felügyelő: »A szőlőmivvelésről.«
 „ *29-én:* 5. *Berger Károly* Lajos: »A trágya, trágyázás és trágya kezeléséről.«
Február 5-én: 6. *Dékány Mihály:* »A hasznos és káros állatokról és azok elleni védekezésről.«
 „ *12-én:* 7. *Nagy Károly:* »A háziipar fontosságáról és a nemes fűz tenyésztéséről.«
 „ *19-én:* 8. *Viasz Nándor* megyei állatorvos: »A sertésvésztről.«
 „ *26-án:* 9. *Berger Károly* Lajos: »Az okszerű állattenyésztésről.«
Márcz. 5-én: 10. *Guzmann Dénes:* »A gyümölcsfa tenyésztéséről.«
 „ *12-én:* 11. *Dékány Mihály:* »A hasznos és káros állatokról és az azok elleni védekezésről.«
 „ *19-én:* 12. *Viasz Nándor:* »A száj- és körömfájásról.«

Alsó-Lendván.

- Január 6-án:* 1. *Dékány Mihály* tanítóképző intézeti természettudományi szaktanár: »A hasznos és káros állatokról és az azok elleni védekezésről.«
 „ *8-án:* 2. *Berger Károly* Lajos m. kir. gazdasági szaktanár: »Az okszerű földmivvelésről.«
 „ *15-én:* 3. *Guzmann Dénes* m. kir. szőlőszeti és borászati felügyelő: »Az okszerű szőlőmivvelésről.«
 „ *22-én:* 4. *Nagy Károly* tanítóképző intézeti rajz és ipari szaktanár: »A háziipar fontosságáról.«
 „ *29-én:* 5. *Dékány Mihály:* »A hasznos és káros állatokról és az azok elleni védekezésről.«
Február 5-én: 6. *Berger Károly* Lajos: »A trágyáról, trágyázásról és a trágya kezeléséről.«
 „ *12-én:* 7. *Guzmann Dénes:* »Az okszerű szőlőmivvelésről.«
 „ *19-én:* 8. *Nagy Károly:* »A háziipar fontosságáról és a nemes kosárfűz termeléséről.«
 „ *26-án:* 9. *Viasz Nándor* megyei állatorvos: »A sertésvésztről.«
Márcz. 5-én: 10. *Berger Károly* Lajos: »Az okszerű állattenyésztésről.«
 „ *12-én:* 11. *Guzmann Dénes:* »Az okszerű szőlőmivvelésről.«
 „ *19-én:* 12. *Dékány Mihály:* »A hasznos és kártékony állatokról és azok elleni védekezésről.«

Letenyén.

- Január 6-án:* 1. *Brauner Alajos* borászati és gyümölcsészeti tanfolyamot végzett állami iskolai igazgató: »A szőlőmivvelésről.«
 „ *8-án:* 2. *Nagy Károly* tanítóképző intézeti rajz és ipari szaktanár: »A háziipar fontosságáról.«
 „ *15-én:* 3. *Berger Károly* Lajos m. kir. gazdasági szaktanár: »Az okszerű földmivvelésről.«
 „ *22-én:* 4. *Brauner Alajos:* »A szőlőmivvelésről.«
 „ *29-én:* 5. *Brauner Alajos:* »A gyümölcsfa tenyésztéséről.«
Február 5-én: 6. *Nagy Károly:* »A háziipar fontosságáról és a nemes kosárfűz termeléséről.«
 „ *12-én:* 7. *Berger Károly* Lajos: »Az okszerű földmivvelésről a trágya és trágyázásról.«
 „ *19-én:* 8. *Berger Károly* Lajos: »A lótenyésztésről különös tekintettel a nőri tájfajtára.«
 „ *26-án:* 9. *Dékány Mihály* tanítóképző intézeti természettudományi szaktanár: »A hasznos és káros állatokról és az azok elleni védekezésről.«
Márcz. 5-én: 10. *Dékány Mihály:* »A hasznos és káros állatokról és azok elleni védekezésről.«
 „ *19-én:* 11. *Berger Károly* Lajos: »Az állati betegségekről.«

Becsehelyen.

- Január 6-án:* 1. *Brauner Alajos* szőlőszeti és gyümölcsészeti tanfolyamot végzett állami iskolai igazgató: »Az okszerű szőlőmivvelésről.«
 „ *8-án:* 2. *Nagy Károly* tanítóképző intézeti rajz és ipari szaktanár: »A háziipar fontosságáról.«
 „ *15-én:* 3. *Berger Károly* Lajos m. kir. gazdasági szaktanár: »Az okszerű földmivvelésről.«
 „ *22-én:* 4. *Brauner Alajos:* »A szőlőmivvelésről.«
 „ *29-én:* 5. *Brauner Alajos:* »A gyümölcsfa tenyésztéséről.«
Február 5-én: 6. *Nagy Károly:* »A háziipar fontosságáról és a nemes kosárfűz tenyésztéséről.«
 „ *12-én:* 7. *Berger Károly* Lajos: »Az okszerű földmivvelésről, a trágyázás és trágyakezelésről.«
 „ *19-én:* 8. *Berger Károly* Lajos: »A lótenyésztésről, különös tekintettel a nőri tájfajtára.«
 „ *26-án:* 9. *Dékány Mihály* tanítóképző intézeti szaktanár: »A hasznos és káros állatokról és azok elleni védekezésről.«
Márcz. 5-én: 10. *Dékány Mihály:* »A hasznos és káros állatokról és azok elleni védekezésről.«
 „ *19-én:* 11. *Berger Károly* Lajos: »A fontosabb állati betegségekről.«

Légrádon.

- Január 6-án:* 1. *Nagy Károly* tanítóképző intézeti rajz és ipari szaktanár: »A háziipar fontosságáról.«
 „ *8-án:* 2. *Brauner Alajos* szőlőszeti és gyümölcsészeti tanfolyamot végzett állami iskolai igazgató: »A szőlőmivvelésről.«
 „ *15-én:* 3. *Dékány Mihály* tanítóképző intézeti természettudományi szaktanár: »A hasznos és káros állatokról és azok elleni védekezésről.«
 „ *22-én:* 4. *Berger Károly* Lajos m. kir. gazdasági szaktanár: »Az okszerű földmivvelésről.«
 „ *29-én:* 5. *Nagy Károly:* »A háziipar fontosságáról és a nemes kosárfűz tenyésztéséről.«
Február 5-én: 6. *Brauner Alajos:* »A szőlőmivvelésről.«
 „ *12-én:* 7. *Dékány Mihály:* »A hasznos és káros állatokról és azok elleni védekezésről.«
 „ *19-én:* 8. *Brauner Alajos:* »A gyümölcsfa tenyésztéséről.«
Márcz. 5-én: 9. *Viasz Nándor* megyei állatorvos: »A sertésvésztről.«
 „ *12-én:* 10. *Berger Károly* Lajos: »Az okszerű állattenyésztésről.«
 Kelt Csáktornján, 1898. évi december hó 15-én.

Berger Károly Lajos

m. kir. gazdasági szaktanár, mint a népies előadások rendezője.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Turdi György domásineczzi lakos végrehajlatónak Hajdárovcics Ignác és neje, illetve Hajdárovcics Erzsébet végrehajlatást szenvedők elleni 75 frt tőkekövetelés és jár. iránh végrehajlati ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság) területén levő örösi 317. tkv. 111/d. hrsz. a. ingatlan udvar és szántó föld a belteleken 74 frt: a 682. tkv. 271/a. hrsz. a. szántó föld 148 frt, és 759. tkv. 324/b. hrsz. a. szántó föld 31 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1899. évi január hó 19. napján délelőtt 10 órakor

az örösi községbíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 701

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan, 1898. nov. hó 7-én.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Sucher Henrik mura-királyi lakosnak Bahunyecz Miksáné szül. Szinkovics Orsolya ottoki lakos elleni végrehajlati ügyében 17 frt 49 kr. tőke, ennek 1895. évi december hó 2-től járó 6% kamatai, 7 frt 70 kr. eddigi, 5 frt 85 kr. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. jbiróság) területén fekvő a perlaki 471. sztkjvben 1.2964/a., 2913/b., 2970/b., 2982/a. hrsz. a. foglalt ingatlanok s a hozzátartozó legelő és erdőiletményből Szinkovics Orsolyát illető felerész 442 frt! a 471. sztkjvben 2625/a. hrsz. a. foglalt szántó a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 32 frt kikiáltási ár mint becsárban az

1899. évi január hó 13. napján d. u. 3 órakor

a tkvi hatóság irodájában dr. Kemény Fülöp ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni s a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetel köteles, és végre hogy az árverési feltételek a hivatalos órák alatt előírt tkvi hatóságnál és Perlak község előjáróságánál megtekinthetők. 696

Az árverés elrendelése a fent említett telekgyűzőkönyvekben felejtendő.

Perlak, 1898. évi szept. hó 24-án.

Végzés.

Fischl Sándornak Varasánez Tamáshoz való csatlakozása kimondatik s kibocsátatik a következő együttes

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbíró hatóság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Varasánez Tamás m.-csányi, és Fischl Sándor m.-királyi lakosoknak Varasánez István m.-csányi lakos elleni végrehajlati ügyében 13 frt 40 kr., 4 frt 90 eddigi, 4 frt 85 kr. árverés kérvényi költség és 70 frt 80 kr. tőke és jár kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. jbiróság) területén fekvő a m.-csányi 92. sztkjvben 116. hrsz. a. foglalt 83 népsorsz ház a hozzátartozó legelő és erdőiletményből Varasánez Istvánt illető $\frac{1}{3}$ rész 94 frt: a 2205. sztkjvben 106/a., 588/a., 613/a., 642/a., 1125/b., 1233/c., 2156/b., 2164/b., 2260/a., 2499/a., 2781/b., 2804/a., 5036/b., 5038/b. hrsz. a. foglalt ingatlanoknak ugyanazt illető $\frac{1}{3}$ része 635 frt kikiáltási ár mint becsárban

1899. évi január hó 4. napján d. e. 10 órakor

Muracsány község házában Csesznák József és Grész Alajos ügyvédek közbejöttével megtartandó árverésen eladatni fog. 702

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10% bánatpénz fejébe letenni kötelesek.

Perlak, 1898. szeptember 23-án.

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF, GOLDZIEHER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszté

MARZALI HENRIK

Mintegy 2500 szöveggéppel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal 50 történeti térképpel, 8500 szövegoldallal.

A Nagy Képes Világtörténet cztéja.

Jelen munkával az első nagy világtörténeti mű jelenik meg magyar nyelven. Tervében, czéljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás.

A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez. Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolatok lesznek. Képes mellekletei, történeti térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásmásolatokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített historiai muzeumot nyújtanak az előfizetőnek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műremekekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét, az egésznek művészi értéket adnak

Ez a tizenkét kötet a legfinnyesebb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nevezetünk minden műveltségnek tanítója barátja, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen. A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat
magyar irodalmi intézet és könyvnyomda

Révai Testvérek
irodalmi intézet részvevőtársaság

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.

Megjelenik tizenkét

kötetben

famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára rendkívül díszes félbőr-kötésben, bőrháttal és vászontáblával

8 frt.

Minden négy hóban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes

kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmiképp sem lesz.

Hetenkint egy füzet fog közrebocsátatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

A füzetes kiadáshoz díszes be-

kötési táblák szállítanak

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárunknál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával

- a) kötetenkint utánvétellel bérmentve,
b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

*

A rendelések a helyi könyvtárosokhoz vagy előírt kiadóhoz intézendők.

*

Tájékoztató képes prospektust

mutatványfüzetet

ingyen és bérmentve

küld a mű kiadóhivatala

Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.